

Податкове зобов'язання з ПДВ дорівнює загальній сумі ПДВ, акумульованій за звітний період. При операціях на внутрішньому ринку податкове зобов'язання з ПДВ виникає на дату відвантаження товарів клієнту або на дату надходження коштів від клієнта залежно від того, яка подія відбулася раніше, а при експортних операціях - на дату митного оформлення товарів, що експортуються.

Податковий кредит з ПДВ - це сума, на яку платник податку має право зменшити свої зобов'язання з ПДВ за звітний період.

3.3.22. Визнання витрат.

Витрати обліковуються за методом нарахування.

3.3.22.1. Фінансові витрати.

Фінансові витрати включають процентні витрати за позиковими коштами. Всі процентні та інші витрати за позиковими коштами відносяться на витрати із використанням ефективної процентної ставки.

4. Основні бухгалтерські оцінки та судження при застосуванні облікової політики.

Товариство робить оцінки та припущення, які впливають на суми активів та зобов'язань, що відображаються у фінансовій звітності. Розрахунки та судження постійно оцінюються та базуються на попередньому досвіді керівництва та інших факторах, у тому числі на очікуваннях щодо майбутніх подій, які вважаються обґрунтованими за існуючих обставин. Крім суджень, які передбачають облікові оцінки, керівництво Компанії також використовує професійні судження при застосуванні облікової політики. Професійні судження, які чинять найбільш суттєвий вплив на суми, що відображаються у фінансовій звітності за МСФЗ, та оцінки, результатом яких можуть бути значні коригування балансової вартості активів та зобов'язань протягом наступного фінансового року, включають відмінності між інвестиційною власністю та нерухомим майном, яке займає сам власник. Товариство визначає відповідність нерухомого майна критеріям визначення інвестиційної нерухомості. Формуючи це професійне судження, Товариство аналізує, чи генерує об'єкт нерухомості грошові потоки, які переважно не залежні від інших власних активів. Об'єкти нерухомості, які займає сам власник, генерують грошові потоки, пов'язані не лише з цим об'єктом, але й з іншими активами, які використовуються у процесі надання послуг. Окремі об'єкти нерухомості включають компоненти, які використовуються для отримання орендного доходу чи збільшення вартості об'єкта, та компоненти, які використовуються для надання послуг чи в адміністративних цілях. Якщо ці компоненти можуть бути реалізовані (чи здані в оренду за договором фінансової оренди) окремо, Товариство обліковує їх окремо. Якщо ці компоненти не можуть бути реалізовані окремо, об'єкт нерухомості обліковується як інвестиційна нерухомість лише у тому випадку, якщо для надання послуг або в адміністративних цілях використовується незначна частина об'єкта (до 40 % його корисної площі). Для визначення того, чи є додаткові послуги настільки значними, що об'єкт, не може вважатись інвестиційною нерухомістю, використовуються професійні судження. При формуванні цих професійних суджень Товариство аналізує кожний об'єкт окремо. На дату балансу об'єкти нерухомості оцінюються за справедливою вартістю. Справедлива вартість об'єктів нерухомості визначається переважно на основі ринкових цін на аналогічну нерухомість. Зміни у припущеннях щодо цих суджень та оцінок можуть вплинути на справедливую вартість активів, яка відображається у звітності.

Зменшення корисності не фінансових активів

Основні засоби (у т.ч. капітальні інвестиції) та нематеріальні активи оцінюються з метою виявлення зменшення корисності, якщо обставини вказують на можливе зменшення корисності.

Ознаки, які Товариство вважає важливими для прийняття рішення про необхідність оцінки з метою виявлення зменшення корисності, включають наступне: суттєве зменшення ринкової вартості, значне зниження показників діяльності у порівнянні з минулими або запланованими майбутніми операційними результатами, істотні зміни у використанні активів або стратегії діяльності Товариства (зокрема, ліквідація або заміна активів; пошкодження активів або їх вилучення з операцій; зупинення або відмова від інвестиційних проєктів), істотні негативні промислові або економічні тенденції, інші суттєві чинники. Оцінка відновлювальної вартості активів ґрунтується на оцінках керівництва, зокрема, оцінці майбутньої діяльності, можливостей активів приносити дохід, припущеннях щодо подальших ринкових умов, технологічного розвитку, змін в законодавстві та інших чинниках. Ці припущення використовуються при розрахунку вартості використання активу та включають прогноз майбутніх грошових потоків та вибір відповідної дисконтної ставки.

5. Податкове законодавство.

Податкове, валютне та митне законодавство України продовжує розвиватися. Суперечливі положення тлумачаться по-різному. Хоча керівництво вважає, що його тлумачення є доречним та обґрунтованим, не